

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocata Aurelia Mîrzîncu, în numele părții vătămate Bolocan Elizaveta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2020, în privința inculpatului

Balaur Victor XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 08.11.2017 – 03.07.2019,
instanța de apel: 01.08.2019 – 23.01.2020,
instanța de recurs: 20.05.2020 – 01.07.2020.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hâncești din 03 iulie 2019, Balaur Victor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la amendă în mărime de 600 unități convenționale, ce constituie 30.000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Bolocan E. prejudiciul moral în mărime de 3000 lei și în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 11 septembrie 2017, în jurul orei 14.30, inculpatul Balaur V., fiind în stare de ebrietate alcoolică, cu scopul realizării intenției sale infracționale, îndreptate spre comiterea unui act de huliganism, însoțit de aplicarea violenței asupra persoanei, din motive huliganice, aflându-se pe una din străzile XXXXXX, XXXXXX, în urma conflictului cu Bolocan E., exprimându-se cu cuvinte necenzurate, în prezența lui Poalelungi A., Drumea M. și Vrabie L., manifestând o lipsă

de respect față de societate și o obrăznicie deosebită, a apucat-o de păr pe Bolocan E., trăgând-o puternic, cauzându-i suferințe fizice.

Ulterior, întru aplanarea conflictului, a intervenit Poalelungi A. și, la încercarea de a curma acțiunile inculpatului, care, în continuare, ținea partea vătămată de păr, Poalelungi A. l-a împins pe inculpat în ograda gospodăriei sale, de unde ultimul a sărit gardul și, continuându-și acțiunile huliganice, în prezența persoanelor, având un comportament agresiv, a înjurat-o pe Bolocan E., manifestând obrăznicie deosebită.

În urma agresiunii de către Balaur V., lui Bolocan E. i-au fost cauzate, conform raportului de constatare nr. 4063 din 12.09.2017, excoriație la nivelul articulației radiocarpale drepte, care se califică ca vătămare neînsemnată.

În baza probelor administrate, instanța a concluzionat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului și i-a încadrat acțiunile pe art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

La individualizarea pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, rezumând a-i aplica amendă în mărime de 600 unități convenționale.

Pe lângă aceasta, instanța a statuat că acțiunea civilă privind prejudiciul moral în mărime de 30.000 lei urmează a fi admisă parțial, fiind încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate 3000 lei, prejudiciul moral solicitat fiind exagerat, având în vedere poziția socială a inculpatului și faptul că pedeapsa penală, la fel, ține de satisfacția morală a victimei.

Totodată, în corespundere cu art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, de la inculpat urmează a fi încasate în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei, dat fiind că a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii.

3. Avocata Iulia Popov a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința inculpatului să fie încetat, pe motiv că fapta constituie contravenție, iar acțiunea civilă înaintată de partea vătămată să fie respinsă.

Apelanta a invocat că pe parcursul examinării cauzei nu au fost prezentate probe pertinente și concludente, utile și veridice, aflate în coroborare, care ar dovedi că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, fapta comisă de acesta constituind contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional.

4. Potrivit Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2020, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Cererea procurorului privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 448 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond și-a argumentat corect și pe deplin poziția adoptată privind încadrarea juridică a faptei inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, atât din punct de vedere a cercetării în ansamblu a circumstanțelor cauzei, cât și din punct de vedere a prevederilor legale

Deci, efectuând o comparație între art. 354 Cod contravențional și art. 287 Cod penal, sub aspectul laturii obiective, se constată că, în cazul huliganismului, făptuitorul

nu recurge la aplicarea violenței și nici nu amenință cu aplicarea violenței, iar în cazul huliganismului penal, făptuitorul, fie aplică violența asupra victimei, fie o amenință cu aplicarea violenței, prin urmare, acțiunile inculpatului corect au fost calificate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, cerința privind calificarea faptei conform art. 354 și 78 Cod contravențional, urmând a fi respinsă.

Totodată, instanța de fond corect a stabilit că prejudiciul moral în mărime de 30.000 lei solicitat constituie o sumă exagerată, având în vedere poziția socială a inculpatului și faptul că pedeapsa penală, la fel, ține de satisfacția morală a victimei. Deci, instanța de fond corect a admis parțial acțiunea civilă și a încasat din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în mărime de 3000 lei, ținând cont de caracterul și gravitatea suferințelor fizice cauzate părții vătămate.

În același timp, normele procedural penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare, ce constituie cheltuieli legate de expertiza judiciară, iar instanța de fond neîntemeiat a încasat cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei de la inculpat, acestea urmând a fi trecute în contul statului.

5. Avocata Mîrzîncu Aurelia a declarat recurs ordinar în numele părții vătămate Bolocan E., în care solicită casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurenta a invocat că partea vătămată nu este de acord cu soluția instanței de apel de respingere a cererii procurorului privind încasarea de la inculpat în contul statului a cheltuielilor de judecată în sumă de 448 lei.

Ori, în cadrul cauzei penale a fost dispusă efectuarea acțiunilor procesuale, fiind întocmit raportul de constatare tehnico-științifică nr. 4063 din 12.09.2017, pentru care a fost achitată suma de 448 lei.

Conform art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Însă, la judecarea cauzei nu au fost respectate întocmai principiile de bază care reglementează desfășurarea unui proces penal echitabil.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri pentru recurs ordinar – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, care ar fi erorile de drept și esența circumstanțelor, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Rezultă, că recursul nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, în corespundere cu art. 401 alin. (1) pct. 3), 4), 421, 429 alin. (1) Cod de procedură penală, partea vătămată poate declara recurs ordinar în ce privește latura penală, iar partea civilă și partea civilmente responsabilă în ce privește latura civilă. Potrivit art. 221 alin. (4) Cod de procedură penală, procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă intentată pentru compensarea prejudiciului cauzat autorităților publice prin infracțiune.

În sensul vizat, se reține că recursul ordinar declarat de avocata Mîrzîncu Aurelia, în numele părții vătămate Bolocan E., privind dezacordul cu soluția instanței de apel prin care cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei au fost trecute în contul statului, nu are niciun suport legal, deoarece ultima nu este persoana abilitată cu dreptul de a declara recurs ordinar în asemenea situație, nefiind împuternicită potrivit legii să acționeze și din numele procurorului, adică este unul vădit neîntemeiat (*pct. 4., 5. din decizie*).

Mai mult, nu este întemeiat recursul nici în raport cu prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, conform căror persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs doar decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația.

Ori, fiind modificată sentința doar în latura cheltuielilor judiciare, instanța de apel nu a înrăutățit în niciun fel situația părții vătămate, care nici nu a atacat cu apel hotărârea primei instanțe (*pct. 2.-5. din decizie*).

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Mîrzîncu Aurelia în numele părții vătămate Bolocan Elizaveta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2020, în privința inculpatului Balaur Victor XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 31 iulie 2020.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun